

המבקש:
(התובע)

מר יאיר צדקני, ת.ז. 29347259
מרח' קפלן 16, לוד.

ע"י ב"כ עורכי דין **שמואל אהרנסון** ו/או **אמיר קדרי** ו/או גלעד שר
ו/או דוד אבולעפיה ו/או אילן אמודאי ו/או אופיר טל ו/או אלון ביתן
ו/או שי גרנות ו/או שי קין ו/או נועה שמיר ו/או תמרה קוליץ ו/או
מירב מלוא-טימר ו/או שרון פרס-בן חיים ו/או טלי בן סימון ו/או
שרון (לבנשטיין) בר און ו/או רונית טל ו/או דנה גולן ו/או ציון צמח
ו/או שמואל קזס ו/או אסף עזרתי ו/או נועה לוי ו/או רימון תלחמי
ו/או אמיר עדיקא ו/או ניצן טבנקין ו/או אילה פוקס ו/או לואיז
ספורטס ו/או תומר גמליאל ו/או שירה ורטהיים ו/או מיכל בן נר ו/או
רויטל קליין ו/או סבריינה דדון-בוטבול ו/או אסף רוטשטיין ו/או כפיר
טובי ו/או רונית ברק ו/או יעל אברהם-וורם ו/או שרית סלופסקי-
רחמים ו/או שלמה חגיבי ו/או אליהו הישראלי ו/או אור לוי-ביבר
ו/או נעמי ווסטפריד ו/או ענבר רז ו/או אפרת שגיא-מלכי ו/או רחל
פרנקו ו/או דניאל פיפרנו ו/או אביעד סיני ו/או גל עזרא ו/או קרין דגן
ו/או דיקלה (ויינפלד) פלד ו/או שני גולן ו/או גל-לי אלרום ו/או איתי
סהר ו/או יעל פטובי ו/או אופיר דוידוביץ' ממשדד אהרנסון, שר,
אבולעפיה אמודאי ושות'

ועו"ד **עופר לוי** שכתובתם לצורך הליך זה הינה ברח' לינקולן 20 תל
אביב 67134; טל': 03-6250500; פקס: 03-6250501.

- נ ג ד -

המשיבה:
(הנתבעת)

פלאפון תקשורת בע"מ, ח.פ. 511076572
מרח' יצחק רבין 33, גבעתיים

בקשה להכיר בתובענה כתובענה ייצוגית

א. מהות התובענה

1. באותם מקרים שבהם המשיבה חייבת בהשבת סכומי כסף שגבתה ביתר מלקוחותיה, נעשה החזר של סכומי כסף אלו שלא כדין – בערכים נומינליים בלבד, וללא תוספת של הפרשי הריבית וההצמדה.
2. בכך לא רק שהמשיבה מתעשרת שלא כדין על חשבון לקוחותיה – ודי בכך בכדי לחייבה בהשבה, אלא שנוהל לקוי זה מהווה תמריץ – מבחינה – להשהות ולעכב ככל האפשר את מתן החזר ללקוחותיה, שהרי היא מרוויחה מכך שהכספים מעוכבים בידה.
3. התובענה דנא נועדה להשבת כספים אלו ולתיקון נורמות החזר הלקויות הנהוגות אצל המשיבה מכאן ולהבא.

ב. הסעדים המבוקשים

4. המבקש מגיש בזה עתירתו לבית המשפט, כדלקמן:
 - א. לאשר את התובענה המצורפת לבקשה זו (להלן: "התובענה") כתובענה ייצוגית, מכח **חוק תובענות ייצוגיות**, התשס"ו-2006 (להלן – "חוק תובענות ייצוגיות");
 - ב. להגדיר את הקבוצה שבשמה הוגשה התובענה כדלקמן (להלן: "חברי הקבוצה"):

"לקוחות מהם גבתה המשיבה סכומי כסף ביתר, בין בניגוד למוסכם ובין בניגוד לדין, אשר קיבלו ממנה החזר בגובה סכום הקרן בלבד וללא הפרשי הצמדה וריבית כדין"
 - ג. לקבוע כי עילות התובענה הנן כדלקמן:
 - (1) עשיית עושר ולא במשפט בהתאם לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979; ו/או
 - (2) רשלנות; ו/או
 - (3) הפרת חובת תום הלב;
 - ד. להורות למשיבה –
 - (1) להשיב למבקש וכן לכל תובע הנמנה עם חברי הקבוצה, את הפרשי הריבית וההצמדה בהתאם לחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961; ו/או
 - (2) לפצות את המבקש וכן כל תובע הנמנה עם חברי הקבוצה פיצוי בגובה הפרשי הריבית וההצמדה כדלעיל;
 - (3) וכן להורות לה לשנות את נהליה מכאן ולהבא כך שהחזר בגין גביית יתר יכלול גם הפרשי ריבית והצמדה כדין;
 - ה. עוד מתבקש בית המשפט הנכבד כדלקמן –

- (1) להורות כי ההחלטה בבקשה זו ונוסחה יפורסמו בשני עיתונים יומיים בשפה העברית, וכן ליתן הוראות נוספות כפי שימצא לנכון בדבר אופן הפרסום כאמור, ולקבוע כי המשיבה תישא בהוצאות הפרסום.
- (2) לקבוע את שכר טרחתם של עורכי הדין המייצגים את המבקש בתובענה הייצוגית בשיעור שלא יפחת מ- 15% משווי הסעד הכולל שיפסק ו/או משווי ההטבה בתוספת מע"מ כדין, עבור טיפול בתובענה בערכאה הראשונה.
- (3) לקבוע כי חלק מסוים שיקבע בית המשפט הנכבד מתוך הסכום ו/או שווי הסעד שיפסק, לאחר ניכוי ההוצאות ושכר טרחת עורך דין, בשיעור שלא יפחת מ-5% משווי הסעד הכולל שיפסק בתובענה זו ו/או משווי ההטבה, ישולם ו/או ינתן למבקש, אשר טרח בהגשת התובענה ובהוכחתה.
- (4) ליתן הוראות נוספות בדבר הדיון בתובענה כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנכון.
- (5) כן יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבה בהוצאות בקשה זו ובשכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין בגינה.

ג. הצדדים לתביעה

5. המבקש הינו לקוח של המשיבה ומקבל ממנה שירותי רדיו טלפון נייד בשיטה התאית (להלן: "רט"ן").
6. המשיבה הינה חברת תקשורת, בעלת רישיון, המספקת ללקוחותיה (בין היתר) שירותי רט"ן ומתקשרת עימם בהסכם המהווה "חוזה אחיד".
 - העתק מרישיון המשיבה [כפי שנמצא באתר משרד התקשורת] – רצ"ב כנספח 1.

ד. עובדות המקרה הצריכות לעניין

7. ביום 3.8.09 נחתם בין הצדדים הסכם למתן שירותי רט"ן.
 - העתק הסכם ההתקשרות בין המבקש למשיבה – רצ"ב כנספח 2.
8. למבקש הוצעה "חבילה" הכוללת שירות של "גלישת אינטרנט".
9. המבקש הסכים ל"חבילה" זו, מאחר וזו – כמכלול – נראתה לו ואולם ספציפית לגבי שירות הגלישה באינטרנט ונוכח העובדה שהוא לא היה מעוניין בו סוכם עם המשיבה ששירות זה ייחסם.
10. המבקש עמד על חסימת אפשרות הגלישה, בין היתר מחשש לגלישה – שמקורה בתפעול שגוי שלו – אשר תגרור חיוב מיותר מבחינתו.
11. חרף סיכום זה חויב המבקש, שלא כדין, בגין "גלישת אינטרנט" וזאת (בין היתר) בחודש נובמבר 2009 בסך של 6.81 ₪ (ללא מע"מ).

12. השימוש בשירותי המשיבה לצורך הגלישה היה שלא מרצונו וללא ידיעתו שכן, כאמור, סוכם עם המשיבה שאפשרות זו תחסם.

13. ויש להסביר שבביתו של המבקש קיימות מספר אפשרויות לגישה לרשת האינטרנט באמצעות הטלפון הנייד.

א. אחת מהן היא באמצעות רשת אלחוטית (Wi-Fi) אליה "מתחבר" הטלפון הנייד. דרך זו הינה ללא תוספת עלות מבחינת של המבקש ולכן בה הוא משתמש.

ב. דרך אחרת, אותה כאמור ביקש לחסום, היתה באמצעות שירותי הגישה הסלולרית שמסופקים על ידי המשיבה והם כרוכים בתשלום. ייתכן והעובדה שהשירות לא נחסם, חרף סיכומים עם המשיבה, אפשרה את הגלישה באמצעות שירותי המשיבה שלא מרצונו וללא ידיעתו של המבקש והיא שגרמה לחיובי יתר.

14. ייתכנו כנראה גם סיבות נוספות לגלישה אוטומטית כזו, שלא על דעת המבקש ושלא מרצונו.

15. המבקש הלין על כך בפני נציגי המשיבה שהודו בצדקתו ואמנם ובעקבות תלונותיו קיבל ביום 10.1.14 החזר בסך 6.81 ₪ (ללא מע"מ).

16. כפי שניתן לראות: גביית היתר בחודש נובמבר היתה בסך 6.81 ₪ (ללא מע"מ) וההחזר בחודש ינואר עמד על 6.81 ₪ (ללא מע"מ) וללא תוספת של הפרשי ריבית והצמדה.

17. לו היתה המשיבה נוהגת כדין ומוסיפה לסכום ההחזר (הקרן) גם הפרשי הצמדה וריבית, סכום ההחזר המלא היה עומד על 6.86 ₪ (ללא מע"מ).

ההפרש, בגובה 5 אג', נותר אצל המשיבה שלא כדין.

18. בירורים העלו כי מדובר בשיטה הנהוגה אצל המשיבה ולא בתקלה חד פעמית.

19. מסקנה זו נסמכת על שיחה שהתקיימה בין המבקש לבין המשיבה ביום 10.3.10 ובה מסרה נציגתה כי "בדיוק הסכום בו חויבת בדיוק הסכום אותו זוכית". במענה לשאלתו האם המשיבה נוהגת להוסיף הפרשי ריבית והצמדה נמסר לו שהתשובה לכך היא שלילית.

20. מסקנה זו מתבקשת גם מן הנסיבות שהרי אין זה סביר שבדיוק בעניינו הספציפי של המבקש החילה המשיבה נהלי החזר שונים מליתר לקוחותיה.

21. הנוק שנגרם ללקוחות המשיבה הינו, בראש ובראשונה, ממוני. אך לא רק.

22. הנוק ללקוחות המשיבה הוא גם שירותי - למשיבה אין כל תמריץ "להזדרז" ולהשיב למנוייה כספים שנגבו מהם שלא כדין. אדרבא, ככל שתדחה את מתן החזר כך תרוויח יותר בגין כספים אלו.

23. ואמנם, מהודעת משרד התקשורת שעניינה שימוע בנושאים צרכניים רבים (וביניהם כאלו הנוגעים לענייני התובענה) עולה כי –

"במקרים מסוימים, חשבון הטלפון אשר נשלח למנוי כולל חיובי יתר אשר לא נצטרכו בפועל. מפניות רבות שהגיעו למשרד נטען כי בדיקת זכאותו של מנוי לזיכוי (החזר) אורכת, לעיתים, זמן רב"

• הודעת משרד התקשורת – רצ"ב כנספח 7.

24. ניתן גם להעריך שלמשיבה אין כל תמריץ מהותי למניעת טעויות גביה מלכתחילה, שכן – לכל היותר – אם טעויות אלו יאותרו החזר יהיה נומינלי בלבד והיא עדיין תרוויח את הפרשי הריבית וההצמדה שיוותרו בידיה.

25. קבלת תובענה זו, אם כן, תשיג מספר תכליות: האחת – ממונית, בהשבת ו/או פיצוי חברי הקבוצה והשניה – שירותית, בכך שלמשיבה יוצר תמריץ כלכלי גם להימנע מטעויות (מלכתחילה) וגם לזרז את ביצוע החזר (בדעיבד, מקום בו בוצעה טעות גביה).

ה. חובת ההשבה הריאלית

26. חובת ההשבה הריאלית מעוגנת בדין הישראלי עוד מקדמא דנא¹. בראש ובראשונה היא עומדת לחובתו של צד אשר הפר חוזה², כבעניינו.

27. חובה זו כוללת, בין מרכיביה, הפרשי ריבית – המבטאים את דמי השימוש בכסף והפרשי הצמדה שנועדו לשמור על ערכו של הכסף -

*"הריבית מפצה את הנושה על אי שימוש בכסף שהיה צריך להיות בידו והיה בידי אחר...תפקידה של ההצמדה לשמור על ערכו הריאלי של החיוב הכספי ולמנוע את שחיקתו כתוצאה מחלוף הזמן"*³

¹ ע"א 741/79 כלנית השרון ואח' נ' הורביץ ואח' (נבו); ע"א 672/81 עמיתי מלון ירושלים ואח' נ' דוד טייק (נבו); ע"א 528/88 כאן גולן (1979) בע"מ נ' בנדק טיבריו (נבו).

² ע"א 544/83 אתא חברה לטכסטיל בע"מ נ' זולוטוב ואח' (נבו); ע"א 222/81 אברהם חננאל חברה קבלנית נ' אסף סוסנובסקי (נבו).

³ ע"א 2196/93 - מכבסת שלג חרמון בע"מ נ' סלע חברה לביטוח (נבו).

28. ככלל, חובת ההשבה הריאלית נועדה למנוע התעשרות שלא כדין ובענייננו – למנוע מהמשיבה מלשמור אצלה כספים שהתקבלו אצלה שלא כדין כתוצאה מהפרתה את הוראות הדין ו/או את הוראות תנאי התקשרותה עם לקוחותיה.

29. מצוידים בתובנה יסודית זו ומתוך ניסיון לפתור את הכשל המתואר לעיל באמצעות מנגנון חדשני מחוץ לכותלי בית המשפט וכמובן בפיקוח בית המשפט הנכבד ובאישורו, פנו ב"כ המבקש אל המשיבה. לאכזבתם – הדבר לא עלה בידם. על כך להלן.

ו. פניות מקדימות למשיבה

30. במהלך החודשים שקדמו להגשת תובענה זו פנו הח"מ אל המשיבה, בשיחות בע"פ, בניסיון לגיבוש מתווה להסדרת העוול נשוא התובענה לשם אישורו של אותו מתווה על ידי בית המשפט.

31. כוונת הח"מ היתה לגבש פתרון חדשני שיתרונותיו הם – חסכון בזמן שיפוטי, חסכון בהוצאות, גידור הסיכון ומניעת נזק תדמיתי למשיבה, תוך הקפדה על כך שהציבור יזכה להישג הדומה לזה שהיה מושג לו היתה מוגשת תובענה ייצוגית "רגילה". הכל, כמובן, תוך גילוי מלא ובפיקוח של בית המשפט הנכבד.

32. המשיבה סירבה, עקרונית, להצעה למתווה חדשני זה ובשל כך לא הוצגו לה פרטי המקרה.

ז. עילות התביעה

א. עשיית עושר ולא במשפט

33. המבקש יטען שהמשיבה חבה בהשבה מכח חוק עשיית עושר ולא במשפט שזו לשונו "1(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה".

34. בעניינינו, צמחה למשיבה "טובת הנאה" וזאת מכיסם ו/או על חשבונם של חברי הקבוצה ובכללם המבקש. עוד אין ספק כי אותה "טובת הנאה" צמחה למשיבה "שלא על פי זכות שבדין", בהיותן מנוגדות להוראות הדין ו/או ההסכם, כמפורט בתובענה דנא.

35. משכך, ולאור הוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, על המשיבה להשיב את הזכיה ולחילופין את שוויה.

ב. רשלנות

36. המשיבה חבה בחובת זהירות מושגית כלפי המבקש, וכן חבה היא בחובת זהירות קונקרטיית כלפיו.

37. המשיבה, בפעולות ו/או במחדלים המתוארים לעיל הפרה חובות אלו ועשתה מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות ו/או לא עשתה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות ו/או שבמשלח ידה לא השתמשה במיומנות, או לא נקטה מידת זהירות, שגוף סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד – כדוגמת המשיבה - היה משתמש או נוקט באותן נסיבות.

38. כתוצאה מכך נגרם למבקש נזק בגובה הפרשי הריבית וההצמדה שנמנע ממנו. נזק זה הינו, לכל הפחות בגדר "התרחשות צפויה" בעקבות פעולותיה ו/או מחדליה של המשיבה המנוגדים לחובות שהוטלו עליה ואשר אותם הפרה. מעשיה של המשיבה הינם בגדר הסיבה - ולכל הפחות אחת מהסיבות - לקרות הנזק, שבא באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של הדברים.

III. הפרת חובת תום הלב

39. לחילופין יטען המבקש כי המשיבה הפרה את חובות תום הלב כלפיו ותחוב בגין כך.

40. עקרון תום הלב חולש על עניינה של תובענה זו מכח מספר עקרונות חלופיים ומצטברים. **ראשית** – על-פי סעיף 12 ו-39 **לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973** בשל היחסים החוזיים הקיימים בין המשיבה לבין המבקש. **שנית** – בשל היותו עקרון על החולש על כל פעולה משפטית, וביצוע חיובים שאינם בגדר חוזה, כאמור בסעיף 61(ב) לחוק החוזים. **ושלישית** – בשל חובת תום הלב המוגברת והחובה לפעול בהגינות וסבירות המוטלות על המשיבה בשל מעמדה והעובדה שהיא מחזיקה ברישיון מטעם המדינה.

41. **בהיבט החוזי** – מתקיימת בענייננו חובת תום לב מוגברת ובכללה הוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין, בשל יחסי האמון המיוחדים החלים במקרה זה בין הלקוח למשיבה ובשל היחס הבלתי סימטרי שביניהם (בידיה המידע וכן הכח לפעול לביצוע החזר כדין ומולה לקוח אשר ספק אם יבחין בחיוב היתר וגם אם יעשה זאת, אין בידו הכוח להתמודד עם המשיבה לתיקון המעוות).

42. על כן אין לאדם מן הישוב אלא לתת אמון, ולתת מבטחו, פשוטו כמשמעו, במשיבה, וכפי שהובא בענין **קליר**⁴ -

"סעיף 12 לחוק החוזים מחייב את הצדדים למשא ומתן לקראת כריתת חוזה לנהוג זה כלפי זה בדרך מקובלת ובתום לב...וככל שקיימים ביניהם יחסי אמון משמעותיים יותר כן יגבר היקף החובה"

43. **מעמדה של המשיבה** מטיל אף הוא חובת נאמנות וחובת תום לב מוגברת על המשיבה. מעמדה הבלעדי, וכן יחסי הכוחות שבינה לבין הציבור – אשר מדגישים את חובת תום הלב החלה עליה.

44. ואכן, כפי שנקבע בעניין **סלקום**⁵, כי מקום בו ניתן זיכיון מיוחד להענקת שירותים לציבור, מטיל הדבר נורמות התנהגות שהן מעבר לרמת ההתנהגות המקובל על כל ספק במשפט הפרטי -

⁴ ע"א 8817/02 קליר כימיקלים שווק (1994) בע"מ ואח' נ' צבי עצמון ז"ל ואח' (נבו).
⁵ ע"ש 1/95 סלקום ישראל בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה (נבו)

”...המבקש קיבלה ממשרד התקשורת זיכיון להעניק שירות לציבור, דבר המטיל עליה חובה לנהוג ”כלפי הציבור באופן המצדיק הענקת זיכיון זה”, וזה מעבר לרמת ההתנהגות המקובלת על כל ספק במשפט הפרטי”

45. בנסיבות אלו, התנהגות תמת-לב של המשיבה היתה להוסיף להחזר הניתן לחברי הקבוצה ובכללם המבקש גם הפרשי הצמדה וריבית כדין ומשלא עשתה כן – תחוב כלפיהם.

ח. הסעדים המבוקשים

46. למניעת חזרה מיותרת מופנה בית המשפט הנכבד לאמור במבוא לבקשה זו בכל הנוגע לסעדים הנתבעים במסגרת הליך זה.

ט. קיומם של התנאים לאישור התובענה כייצוגית

1. התובענה דנן נכללת בגדר סוגי התביעות המפורטים בתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות

47. על-פי סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות ”לא תוגש תובענה אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית”.

48. על-פי פרט 1 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, ניתן להגיש תובענה ייצוגית תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לענין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו. ”עוסק” מוגדר בחוק הגנת הצרכן כ”מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן”.

49. אין ספק, וכפי שהובא לעיל, שהמשיבה הינה ”עוסק” ועילות התביעה הינן ”בקשר לענין שבינו לבין לקוח”. לפיכך, רשאי המבקש להגיש תובענה ייצוגית כנגד המשיבה בעילות שפורטו לעיל, ובין היתר בעילות חוזיות ונזיקיות ולפי חוק עשיית עושר ולא במשפט.

2. עילת תביעה אישית

50. כפי שפורט בבקשה זו לעיל, למבקש עילות תביעה אישיות כנגד המשיבה.

3. גודלה של הקבוצה מצדיק הגשת התובענה כתובענה ייצוגית

51. לפי פרסומיה (באתר האינטרנט) למשיבה 2.76 מיליון לקוחות.

• העתק מפרסום המשיבה באתר האינטרנט שלה [15.3.10] - **רצ"ב כנספח 8**.

52. לשם הזהירות יוסיף המבקש כי מאחר והנתונים לגבי גודל הקבוצה, היקף הנזק ונסיבותיו מצויים בידי המשיבה הרי שהנטל הוא על המשיבה בהוכחות פרטים אלו והמבקש שומר על זכותו להעלות כל טענה בהקשר זה ולרבות לשנות את היקף הנזק המצרפי הנתבע בהליך זה.

53. בנסיבות אלו, ולאור סדרי הגודל המתוארים לעיל, גודלה של הקבוצה מצדיק הגשת התובענה כתובענה ייצוגית.

ב. הגדרת קבוצת המעוניינים

54. בכל הנוגע להגדרת קבוצת המעוניינים מופנה בית המשפט הנכבד לאמור במבוא של תובענה זו.

ג. המשמעות הכלכלית של התובענה הייצוגית

55. סכום הנזק שנגרם למבקש נאמד, על דרך ההערכה, בשיעור של 5 אג'.
56. מכפלת הנזק הכספי האישי במספר לקוחותיה הרלוונטיים של המשיבה, בתקופה הרלוונטית, יעמיד את סכום התביעה הייצוגית (לכל הפחות) על מיליוני ₪. מאחר ומדובר בנתונים המצויים בידיעה בלעדית של המשיבה, המבקש שומר על זכותו לבסס הערכה זו ו/או לשנותה בהתאם לנתונים שייחשפו במהלך ניהול התובענה.

4. שאלות משותפות של משפט או של עובדה

57. מרכיביה המהותיים של התובענה משותפים לחברי הקבוצה, וזאת בין אם בהיבט המשפטי ובין אם בהיבט העובדתי, ומכאן שתנאי זה מתקיים בתובענה דנא.

א. הוראות הדין ו/או ההסכם הרלבנטיות לתביעה חלות ביחסים שבין המשיבה לבין כלל חברי הקבוצה, ומשכך השאלה אם המשיבה הפרו את הוראות הדין ו/או ההסכם משותפת לכלל חברי הקבוצה.

ב. כל אחד מיחיד הקבוצה נפגע מהפרות הוראות הדין על-ידי המשיבה בנסיבות דומות, אם לא זהות.

58. ואלו הן, בין היתר, השאלות המהותיות של משפט או של עובדה המשותפות לקבוצה:

- האם פעולותיה ו/או מחדליה של המשיבה הסבו לחברי הקבוצה נזק?
- האם פעולות ו/או מחדלי המשיבה עולים כדי עשיית עושר ולא במשפט ו/או רשלנות ו/או הפרת חובת תום הלב?

5. ההליך הייצוגי כהליך הנוח והיעיל ביותר

59. בחינת העובדות בתובענה דנא מעלה מעבר לכל ספק כי הדרך העדיפה לבירור הפלוגתאות הינו דווקא במימד הייצוגי ובעיקר בשל הנזק האישי הזעום שנגרם לכל אחד מיחיד הקבוצה המהווה תמריץ שלילי לפנייה לערכאות.

60. באם לא תוגש התובענה כייצוגית, ניתן להניח שלא תוגש תובענה בכלל, מצב שיגרום להנצחת העוול ולהותרת העושר כולו, שלא כדין, בידי המשיבה.

6. עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינהל בדרך הולמת ובתום לב

61. המדובר במבקש-תובע אשר יכול ומוכן להשקיע ממצו, מזמנו ומכספו כדי לייצג גם את עניינם של אחרים כמוהו, שיתכן כי אין להם המשאבים והזמן להשקיע בעמידה על זכויותיהם.

62. המבקש, באמצעות ב"כ, גילה הבנה מלאה של ענייני התביעה שאותה הוא מבקש לנהל בשם הקבוצה המוצעת על ידו.

63. התביעה דנא מבוססת על עילות אמיתיות ורציניות, שעשויה להביא תועלת של ממש לכל חברי הקבוצה, והיא אינה מכוונת להשיג מטרה של המבקש שאינה מתיישבת עם האינטרסים של כלל חברי הקבוצה בתביעה.

י. סיכום

לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתובענה ובבקשה לאישור התובענה כתובענה ייצוגית בשל סכומה, מאחר והמשיבה מנהלת את עסקיה גם באזור תל-אביב ו/או המרכז ו/או מאחר ומקום המעשים או המחדלים הינו בין היתר באזור תל-אביב ו/או המרכז.

אשר על כן, מתבקש בית-המשפט הנכבד להיעתר לבקשה דנא ולאשר את התובענה דנא כתובענה ייצוגית.

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה

שמואל אהרנסון, עו"ד

מ. ר. 8460

אמיר קדרי, עו"ד

מ. ר. 15258

עופר לוי, עו"ד

מ. ר. 27780

ב א י כ ו ח ה מ ב ק ש

היום, ח' אייר, תש"ע

22 באפריל 2010
